

ŞARKILARIN HİKAYELERİ

Ahmet Akçakaya

Şarkının linki!

Abdal Sarışın

Zamanda yolculuk mümkün olsaydı Abdal Sarışın'ı yazdığım döneme gitmeyi çok isterdim. Şarkıyı üniversitede okurken tanıştığım, koçluk aldığım ve hâlen görüştüğümüz canciğer dostum olan hocama yazdım.

Hayatım çok düzensiz ve anlamsızdı. Tıkanan okul sürecimi aşmak için yeni bölüm değiştirmiştım ve öğrenci değişim programı tanıtım toplantısı için konferans salonunda hazır bulundum. Bize sunum yapan hocamızın önerisine uyararak programın bağlı olduğu sürekli eğitim merkezinin gönüllüsü oldum. Hayatımı ve alışkanlıklarımı, her şeyi bir kenara koyup yeni bir başlangıç yapmak isterken bu benim için bir fırsattı ve hem birçok etkinlikte görev aldım hem de pek çok insanla tanıştım. O dönem hocamın desteğiyle hâlihazırda sürdürmüş olduğum müzik hayatıma ilk defa bir single ekledim ve daha çok üretmeye başladım. Yaptığımız koçluk görüşmeleri beni harekete geçirdi ve aynı dönemde tasavvuf düşüncesine, yol kavramına yöneldim. Bu vesilelerle bir yola çıktığımı düşünmeye başladım. Bu dönemde hocamı, geliştirdiğim tasavvufi düşüncenin etkisiyle rehberim olarak görmeye başladım. Bir yandan da o dönem dinlediğim tüm müziklerde ve müzisyenlerde tasavvufun etkilerini görmeye başladım. Bir Kırşehirli

olmamın da etkisiyle abdallık, ozanlık geleneğini sürdüren Neşet Ertaş ve diğer halk ozanlarının bestelerini dinledim ve etkilendim. Abdallık, dervişlik, ozanlık benim modern hayatımın neresinde diye düşünürken tam kalbinde olduğunu fark ettim. Benim tasvirimde koçluk aldığım hocam benim rehberimdi ve bana yol gösteriyordu. Zaman zaman hisleriyle zaman zaman öğütleriyle bana hem insan olmanın kapılarını açıyor hem de modern dünyada Ahmet Akçakaya olarak ilerlememe vesile oluyordu. Dolayısıyla çok heyecanlıydım. Yoldaydım, öğreniyordum ve ilerliyordum. Bana koçluk dışında insanlık ve sevgi kapısını açan hocama duyduğum hayranlık bana Abdal Sarışın şarkısını yazdırdı. İyi ki de böyle görüp yorumlamışım çünkü aradan yıllar geçti ve biz hoca-öğrenci ilişkisinden ziyade çok iyi iki dost olduk. Ondandır çok şey öğrendim. İçimdeki değişim, gelişim ve öğrenme tutkusunu çok iyi bir yerden yakaladı. Her buluşmamızda sanattan, felsefeden, kitaplardan, filmlerden konuşuyoruz ve bu çok keyifli bizim için. Bir yandan da hayata minnet duyuyorum. Yoldayım ve yürümek gibisi yok. Modern dünyada olmasa da o benim kalbimde hep Abdal Sarışın.